

ΤΙ ΕΓΡΑΨΑΝ ΤΡΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

1. Στο Αρχαιολογικό Μουσείο των Αθηνών βρίσκονται συγκεντρωμένοι αρχαιολογικοί θησαυροί απ' όλη την Ελλάδα: απ' τις Μυκήνες, τις Κυκλάδες, τη Σπάρτη, την Πύλο, τη Θεσσαλία. Μπορεί κανείς να παρακολουθήσει την αρχαία τέχνη από τότε που έκανε τα πρώτα βήματα μέχρι τότε που δημιούργησε τα αριστουργήματα του χρυσού αιώνα του Περικλή!

Τι να πρωτοθαυμάσει κανείς! Τη χρυσή μάσκα του Αγαμέμνονα; Τους κούρους; Ή το άγαλμα του Δία; Προσωπικά στάθηκα άφωνη μπροστά στο άγαλμα του Δία ή του Ποσειδώνα. Γιατί οι αρχαιολόγοι δεν μπορούν να πουν με σιγουριά αν είναι ο Δίας, οπότε απ' το χέρι του θα 'φεύγε ο κεραυνός, ή είναι ο Ποσειδώνας, οπότε θα κρατούσε την τρίαινά του. Τα πόδια του, και κυρίως τα δάχτυλά του, είναι τέλεια δουλεμένα. Και τα μάτια του έχουν ακόμα και τα βλέφαρα. Και είναι χάλκινο χυτό άγαλμα. Υποθέτουν ότι το έφτιαξε ο γλύπτης Κάλαμης. Βρέθηκε μέσα στη θάλασσα, κοντά στο ακρωτήριο της βόρειας Εύβοιας. Θεωρείται από τα αριστουργήματα του Αρχαιολογικού μας Μουσείου.

Κατεβαίνοντας τη μαρμάρινη σκάλα του Μουσείου, ένιωθα να πετάω από υπερηφάνεια που είμαι Ελληνόπουλα. Μου ήρθε να φωνάξω: «αρχαίο πνεύμα αθάνατο»!

2. Σήμερα πήγαμε στο Μουσείο. Είχε μέσα κάτι αρχαία πράγματα. Εμένα μ' αρέσουν τα διαστημόπλοια κι οι πύραυλοι. Αλλά ακόμα δεν έχουν φτιάξει μουσείο για πυραύλους. Όταν θα φτιάξουν, θα πηγαίνω με τις ώρες.

3. Είναι η πρώτη φορά που πήγα σε τόσο μεγάλο μουσείο. Είχε ωραία πράγματα μέσα. Είχε κολιέ και βραχιόλια που φορούσαν οι αρχαίες κυρίες, είχε και όπλα και μάσκες που φορούσαν οι αρχαίοι πολεμιστές. Αγάλματα και τεράστια βάζα που τα λένε αμφορείς.

Δύο πράγματα θα θυμάμαι σ' όλη μου τη ζωή από το μεγάλο Μουσείο της Αθήνας. Το παιδί πάνω στο άλογο και τον Αριστόδικο.

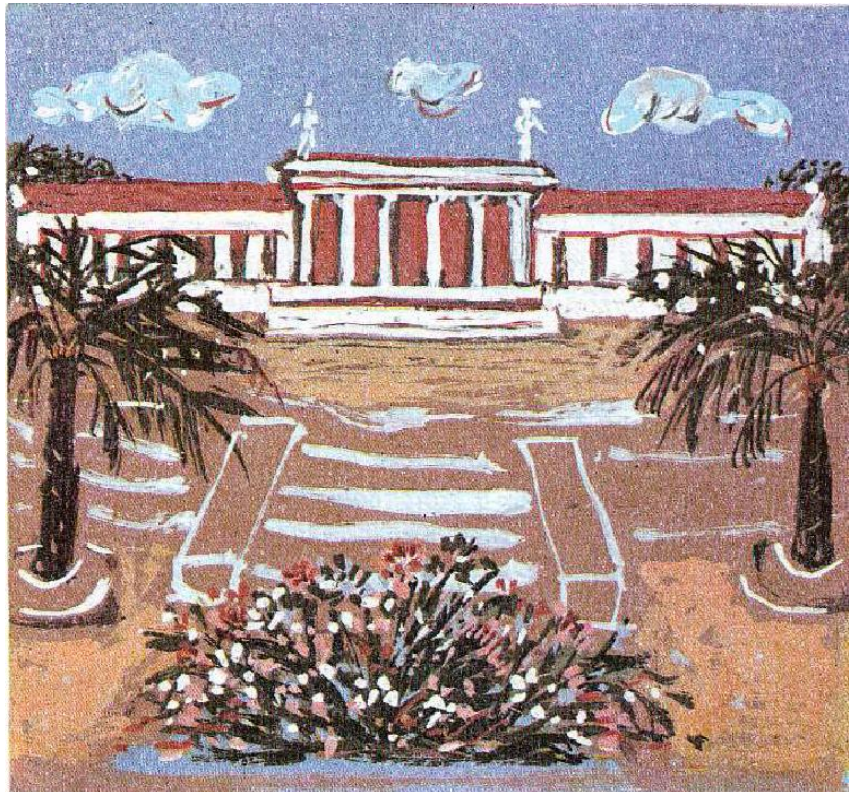
Το παιδί πάνω στ' άλογο νόμιζες ότι θα έδινε μια στ' άλογό του κι αυτό θα σαλτάριζε μακριά απ' τα κάγκελα και τα μουσεία. Κι ότι ελεύθερο θα έτρεχε σ' όλη την Ελλάδα, θα ανέβαινε βουνά, θα κατέβαινε πεδιάδες, θα πήδαγε ποταμάκια κι όλο θα έτρεχε χωρίς να σταματήσει

Νομίζω ότι το παιδί και το άλογο είναι οι πιο φυλακισμένοι άνθρωποι που έχω δει στη ζωή μου...

Κι ο πιο αδικημένος ο Αριστόδικος, Κανένας δεν τον κοιτάει, κανείς δεν του δίνει σημασία.

Όλοι τον προσπερνάνε, για να σταθούν πέντε μέτρα πιο κει, στο άγαλμα του Αία ή του Ποσειδώνα. Όλοι βλέπουν το τεράστιο άγαλμα και κανείς, μα κανείς, δε βλέπει τον Αριστόδικο. Ούτε κι εγώ ήξερα ότι τον έλεγαν έτσι. Μου έκανε όμως εντύπωση που το στήθος και το πρόσωπό του ήταν όλο γρατζουνιές και χαρακιές. Διάβασα τότε το χαρτάκι που έλεγε ότι βρέθηκε πριν σαράντα χρόνια στα Μεσόγεια της Αττικής κι ότι οι χαρακιές στο στήθος και στο πρόσωπο είχαν γίνει από το αλέτρι του γεωργού.

Τον αδίκησαν τον Αριστόδικο εκείνοι που τον έβαλαν δίπλα σ' αυτόν τον υπέροχο Δία. Αλλά τον αδικήσαμε κι εμείς που δεν του ρίξαμε ούτε ένα βλέμμα. Γι' αυτό του αφιερώνω αυτή την έκθεση.

Ευγενία Φακίνου